

Døden, bør have frit Valg med Hensyn til, om han selv vil udnytte det, naar det sker paa forsvarlig Maade gennem Afhudning og Afkogning af det døde Dyr, eller om han vil levere det til Destruktionsanstalten til en Pris, han selv har Indflydelse paa, og som han kan forhandle med vedkommende Destruktionsanstalt om. Det her foreliggende Lovforslag adskiller sig paa dette meget væsentlige Punkt fra det i en tidligere Samling fremsatte Lovforslag. Imidlertid er Forholdet det, at i de sønderjydske Landsdele gælder endnu den tyske Lovgivning paa det her omhandlede Omraade. Forholdet er det, at der er Afleveringspligt mod en fast Pris, der for øvrigt er ganske utilfredsstillende, idet den er fastsat i Mark og fremdeles udbetales i Mark, hvilket selvfølgelig ikke tilnærmelsesvis svarer til Værdien af de paa-gældende selvdøde Dyr.

Jeg skal ikke her komme ind paa Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag, idet jeg tør forudsætte, at disse vil være ærede Medlemmer bekendt fra tidligere Behandlinger af lignende Lovforslag. Jeg skal derfor indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og anbefale Lovforslaget til Fremme her i Tinget.

Nygart: Den højtærede Landbrugsminister har nu gjort Rede for Lovforslaget, og jeg gaar ogsaa ud fra, at det ikke er Tinget ubekendt; vi har jo haft lignende Lovforslag til Behandling før. Dette Lovforslag har været behandlet i det andet høje Ting, og det kommer nu til os enstemmig vedtaget. Der har dog været nogen Divergens. Jeg vil straks sige, at jeg paa-skønner, at Ministeren har forelagt Lovforslaget i en Skikkelse, der er mere tiltalende end den, vi tidligere har set det i. Lovforslagets Formaal er jo at sikre Befolkningen mod at blive forgiftet ved Nydelsen af sundhedsfarligt Kød af syge Dyr. Og hvad der fornuftigvis kan gøres for at værne Befolkningen i saa Henseende, vil vi grumme gerne være med til. Men paa den anden Side maa man ikke gribe unødvendig stærkt ind i Folks private Forhold med Hensyn til, hvorledes de anvender deres Husdyr. Efter Lovforslaget er der ikke absolut Afleveringspligt for selvdøde Dyr. Man kan beholde dem og lade dem afkoge. Men har man ikke Indretninger dertil, kan man ikke en Gang gaa til sin Nabo og lade Dyret afkoge, hvis han har en Kedel, der passer dertil. Afkogningen skal finde Sted paa selve Ejendommen, og denne Bestemmelse vil i mange Tilfælde indskrænke Anvendelsen af et saadant Kadaver. Jeg ser,

at man har forhandlet derom i Folketinget, men det lykkedes ikke at finde et Ændringsforslag, der kunde vinde Tilslutning. Jeg lægger dog ikke saa forfærdelig stor Vægt paa dette, naar det drejer sig om Dyr, der ikke er skikket til andet end Dyreføde.

Derimod er der noget andet, som jeg lægger meget stærk Vægt paa, og det er, hvorledes man definerer Udtrykket „selvdøde Dyr“. Den naturlige Definition vil efter min Mening være den, at man anvender Betegnelsen selvdøde Dyr paa Dyr, som dør ifølge indre Sygdomme, der forringer deres Brugbarhed eller gør dem helt ubrugelige til Føde, samt paa Dyr, som dør, uden at man kan paavise Dødsaaarsagen og derfor maa befrygte, at de er døde paa Grund af en Sygdom, som gør det sundhedsfarligt at nyde deres Kød. Saadanne Dyr bør ikke nydes under nogen som helst Form som Menneskeføde. Men hvis man vil tage Udtrykket i dets strengeste Betydning og sige, at ethvert Dyr, der dør, uden at man slagter det, skal betragtes som selvdødt, synes det mig at være at gaa for vidt. Man kommer derved til ganske urimelige Resultater. En Mand sætter f. Eks. et Dyr paa Græs om Foraaret i et nyt stærkt Tøj. Det løber rundt deri, kommer maaske ind i Tøjret, styrter om, knækker Halsen og er dødt. Manden kommer maaske hurtigt til, maaske først efter en lille Tids Forløb. Han tager straks Dyret under slagtermæssig Behandling, og Kødet kan da være en ganske udmærket Spise at nyde. Men hænger man sig stærkt i Lovforslagets Udtryk „selvdøde Dyr“, er det forbudt ikke blot at forhandle Kødet, men Manden maa heller ikke selv nyde det. Det er forbudt at bruge det som Næringsmiddel. Noget saadant som det, jeg nævnte, sker ikke saa sjældent. Jeg skal nævne et andet Eksempel. Under de stærke Storme, vi har haft i Vinterens Løb, blev der væltet mange Huse rundt omkring, og flere Staldbygninger blæste om Kuld, hvorved mange Dyr blev slaet ihjel under de nedstyrtende Dynger. Selvfølgelig gaar man under saadanne Forhold hurtigt til Værks, rydder Ruinerne bort og faar Dyrene frem, baade dem, der mulig er i Live og ikke har taget videre Skade, og dem, der er kvæstet og skal slaas ned, samt dem, der maaske er ramt saa haardt, at de ikke lever længere. At saadanne Dyr skulde være ubrugelige til Menneskeføde, er ganske urimeligt. Jeg har nogen Frygt for — og det er min Hovedindvending —, at Lovforslaget i den foreliggende Form og med de Udtryk, der anvendes, skal blive praktiseret saaledes,